

Toliau girdėsite paskaitą, Śrīmad Bhāgavatam, I giesmė, 7-tas skyrius, 41-42 tekstai. Skaito Jo Dieviškoji Malonybė A.C. Bhaktivedanta Svamis Prabhupāda. Įrašyta 1976 m. spalio 2 d. Vrindavane.

{mp3}SB_1.7.41-42_19761002_Vrindavana{/mp3}

athopetya sva-śibiraḥ
govinda-priya-sārathiḥ
nyavedayat taṁ priyāyai
śocantyā ātma-jān hatān

Grįžęs su savo artimiausiu draugu ir vežėju (Śrī Kṛṣṇa) į stovyklą, žmogžudžio likimą Arjuna patikėjo savo mylimai žmonai, sielvartaujančiai dėl nužudytųjų sūnų.

tathāhṁ taṁ paśuvat pāśa-baddham
avāṁ -mukhaḥ karma-jugupsitena
nirīkṣya kṛṣṇā āpakṣya taṁ guroḥ sutaḥ
vāma-svabhāvā kṁ payā nanāma ca

Śrī Sūta Gosvāmis tarė: Kai Draupadī išvydo Aśvatthāmą, surištą virvėmis it gyvulį ir tylintį dėl padarytos gėdingos žmogžudystės, iš moters prigimčiai būdingo švelnumo, įgimto gerumo ir kilnumo ji išreiškė Aśvatthāmai pagarbą, kokią dera reikšti brahmanui.